

HLAS SRDCA

„Veru hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstať nik väčší ako Ján Krstiteľ.“

(Mt 11, 11)

Ročník II.

Číslo 3.

Október 2017

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI RIMAVSKÁ SOBOTA

Význam prvých sobôt

prednáška na kňazských rekolekciách v mesiaci
október 2017

Milí bratia v kňazskej službe, ktorí teraz počúvate tieto slová, dovoľte mi vás na začiatku tohto môjho zamyslenia všetkých srdečne pozdraviť.

Téma, ktorá mi bola pridelená: Význam prvých sobôt, je mi veľmi blízka, pretože už ako chlapec som sa v našej farnosti zúčastňoval pravidelne týchto po božnosti a potom ako kňaz som vo všetkých farnosťach pokračoval v ich slávení, keďže v každej farnosti kde som pôsobil, boli samozrejmosťou. Je dobré a správne, že v celej našej diecéze prežívame spoločne prípravu na zasvätenie našej diecézy Panne Márii aj cez slávenie prvých sobôt.

(pokračovanie na str. 6)

Verím v život večný...

...a skončí sa raz prechádzka, či blúdenie...

Telo do zeme sa vloží... a duša?

Pán si ju povolá a anjeli nebeskí ju vynesú tam výš.

Tam otvorí sa Kniha života,

tam každá duša z lásky- Láskou súdená bude.

Nie! Nie v pozemskom, lež v nebeskom súde.

Očistenie?

Vstup do nebeskej blaženosťi?

Večné zatratenie?

Čo z tohto bude tvojej duši dom?

To predurčuje tvoj pozemský život
a kolko lásky, úprimnej lásky bolo v ňom.

Teba, Pane, prosíme! Tmavou nocou, bielym dňom,
vzhliadni do mûk očistca,
otvor bránu kráľovstva,
pozvi duše k svojmu stolu,
nech sú šťastní. Všetci! Spolu!

Bud' milostivý dušiam, odpust' viny pozemské.
Naplň túžbu týchto duší, bud' im láskavý, ó Pane.
No nie naša, ale Tvoja vôle nech sa stane.

Koľké duše na nás smutné

z očistca mûk volajú:

„A vy, drahí, na zemi! Prosíme vás, pomôžte!
My nechceme vaše slzy, nárek a smútok čo v tvári nosíte!
Nám ubohým v očistci pomáhate, keď sa za nás
modlite, postíte a Pána Boha prosíte.“

Hroby mlčia – tichý kameň,
tam len sviece malý plameň
a dušička tíško trpí, prosí,
nech otvorí dvere ktosi.

Zostúp do očistca temnôt, ty najdrahšia Matka,
prines pred trón všetky duše-ty naša nádej sladká.

Modlime sa, postime sa, kajajme sa, prijímajme!
Obetujme za dušičky, dobré skutky konajme!
Tak rozkvitne jeden krásny strom.

A čo bude výsledkom? Očistec - prázdný dom.

báseň napísal Boris Deák

14. OKTÓBER 2017

Deň zasvätenia Rožňavskej diecézy Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie v „meste ruženca“

Ako sa to začalo?

Rok 2017 – rok, v ktorom ešte stele prežívame významné 100. výročie zjavení Panny Márie vo Fatime. V duchu fatimského posolstva žila a ešte stále žije aj Rožňavská diecéza. Na 241. výročie založenia Rožňavskej diecézy, socha Panny Márie Fatimskej začala putovať počas deviatich mesiacov z farnosti do farnosti, z kostolov do kostolíkov, aj do toho najmenšieho kúta rožňavskej diecézy, aby sa na konci opäť vrátila do Rožňavskej katedrály, kde 14. októbra 2017 Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský diecézny biskup, zasvätil Rožňavskú diecézu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

„Chceme, aby naša duchovná obnova, prispela k hlbokému očisteniu, zapusteniu, upevneniu našich duchovných koreňov, aby po deviatich mesiacoch – 14. októbra, keď sa stretneme na konci našej obnovy, aby sme zasvätili diecézu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, aby sme mohli cítiť, že nejakým spôsobom sa očistilo naše srdce. Srdce jednotlivca, srdcia cirkevných spoločenstiev, farských spoločenstiev i celej diecézy...“ (Mons. Stanislav Stolárik)

Podľa priania Panny Márie, sme celá diecéza spoločne slávili „fatimské soboty“ – na tento účel bola vydaná aj malá brožúrka „Pobožnosti fatimských sobôt“. Pobožnosti sa slávili po všetkých farnostiach počas deviatich prvých sobôt v mesiaci. Uskutočnili sa viaceré diecézne stretnutia, ktoré niesli v sebe odkaz Panny Márie z Fatimy. Najväčším z nich bol Mariánsky deň 13. mája v Boľkovciach.

14. OKTÓBER 2017 – sobota, krásne slnečné počasie a námestie v Rožňave praskalo vo švíkoch. Na pozvanie otca biskupa Mons. Stanislava Stolárika, sme sa všetci pútnici z celej diecézy, od najmladších po najstarších, z veľkých miest, ale aj maličkých dediniek stretli na námestí pred biskupským úradom a pred našou krásnou katedrálou. Čakal nás bohatý duchovný program.

Slávlosť bola vyvrcholením deväťmesačnej prípravy celej diecézy a začala prinesením sochy Fatimskej Panny Márie z blízkeho kostola sv. Anny. Nasledovala pobožnosť fatimskej soboty, po ktorej sa slávila svätá omša, ktorej predsedal diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik za účasti kňazov, diakov a bohoslovov z našej diecézy, ale aj iných diecéz. Prítomní boli aj starostovia a starostky z obcí rožňavskej diecézy. Otec biskup nám vo svojej homílie opäť pripomenal, čo nám povedala Panna Mária: „Moje Nepoškvrnené srdce zvíťazí“, ale je potrebné

modliť sa ruženec, konať pokánie, zasvätiť sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, lebo od toho závisí pokoj a mier vo svete. Pripomenal nám, že cez každodennú modlitbu svätého ruženca, sa môže udiť v nás mnoho zázrakov.

Na záver svätej omše sa konal samotný úkon zasvätenia Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, ktorú dialogicky prednesol otec biskup a všetci prítomní. Po skončení modlitby otec biskup vložil do rúk putovnej sochy Fatimskej Panny Márie srdce, do ktorého deň predtým, v deň stého výročia posledného fatimského zjavenia vložil stuhu, na ktorej sú napísané mená všetkých farností, rehoľných spoločenstiev a ostatných zasvätených, teda do Srdca Panny Márie takto symbolicky vložil všetkých ľudí patriacich do diecézy.

Po obedňajšej prestávke pokračoval program, v ktorom vystúpili deti z KZŠ sv. Jána Nepomuckého z Rožňavy, operná speváčka Brígita Tivadarová a apoštolské sestry z Rodiny Panny Márie. Všetky vystúpenia prispeli k slávnostnej a svätočnej atmosfére dňa. Počas celého dňa sme si mohli zakúpiť rôzne ručne vyrobené výrobky aj duchovné „veci“ od sestričiek, z miestnej charity ale aj z našej predajne Zdenky. Veľmi zaujímavé boli lístky do tomboly, kde hlavnou výhrou bol pútnický zájazd do Svätej zeme.

Záver celého slávnostného dňa bola modlitba Korunku Božieho milosrdstva s Eucharistickým požehnaním, ktoré všetkým udelil otec biskup, po ktorom sme spoločne odprevali sochu Panny Márie do kaplnky KZŠ, odkiaľ pred deviatimi mesiacmi začala svoju túr do celej diecézy.

Ďakujeme všetkým, ktorí priložili ruku k tomuto veľkolepému dielu: pánovi dekanovi za to, že je taký akčný; Jožkovi Gödrimu – organistovi; všetkým spevákom; Janke Bitalovej za krásnu výzdobu - možno ste to ani nevedeli ale kvietky boli z RS; našim dievčatám a chlapcom, ktorí pomohli s organizáciou; všetkým tým čo len maličkým kúskom pomohli a všetkým vám pútnikom, ktorých nič neodradilo a prišli ste...

Zdroj: www.burv.sk

**“Tomu, kto má Boha, nemôže nič chýbať.
BOH jediný stačí.“**

(sv. Terézia z Avily)

Jana Marcinekoviá

Blahorečenie dona Titusa Zemana očami pútnikov z Rimavskej Soboty

Drahí čitatelia,

v poslednom období ste mali možnosť často počuť a čítať o blahorečení Titusa Zemana. K dispozícii sú DVD, knihy, obrázky so životopisom, modlitby a rôzne úvahy, čo všetko Titus Zeman pretrpel.

My v Rimavskej Sobote sme sa o osobe dona Titusa dozvedeli na slávnostnej sv. omši pri príležitosti 20. výročia založenia Mládežníckeho spevokolu Radostné srdcia dňa 1.5.2010. Hlavným celebrantom bol don Jozef Slivoň, terajší vicepostulátor blahorečenia dona Titusa Zemana.

Don Slivoň (krytie meno Bambi), pôsobil ako učiteľ v Jesenskom, bol zároveň salezián, tajný kňaz a hned po roku 1990 spolupracoval s našimi mládežníkmi. Preto sme si ho dovolili pozvať aj v roku 2010 na našu slávnostnú sv. omšu. Vo svojej homílie nás vtedy upozornil na dva piliere: „láska a jednota, ktoré sú v našom živote dôležité, pretože kde funguje láska a jednota, tam je radosť a šťastie. Sme povolaní k láske a jednote. Musíme to uplatňovať a trénovať v rodinách, v našich spoločenstvach, spevokole a tiež aj vo farskom spoločenstve. Denne sa zamýšľajme: „**Čo mám robiť, aby som kráčal po ceste k Bohu?**”

Odpoved:

- starozákonné prikádzanie: miluj blízneho, ako seba samého,
- novozákonné prikádzanie: aby ste sa vzájomne milovali, ako som ja miloval vás, dal som život za vás. Ježiš sa dokonale obetoval za nás. Od nás sa žiada, aby sme milovali svojho blízneho aspoň o trochu viac, ako seba samého.

Don Titus Zeman bol človek, kňaz - salezián, ktorý skutočne miloval Boha a pre svojich blízkych riskoval a neskôr

aj obetoval svoj život. Jeho viedlo novozákonné prikádzanie lásky, keď odvážne sprevádzal mladých kňazov a bohoslovcov do Talianska, aby tam mohli slobodne vykonávať svoje kňazské povolanie, v čom im zabránil nastupujúci nový režim.

Mladí, ktorých don Titus Zeman prevádzal cez hranice mali dar povolania, ktoré bolo treba chrániť aby oni potom mohli vychovávať ďalšie generácie mravne zdravej a bezúhonnej mládeže podľa kresťanského učenia. Zachránení kňazi a bohoslovci, ktorí sa vďaka Titusovi Zemanovi dostali za hranice, vykonali obrovské dielo - slúžili Cirkvi i svojmu slovenskému národu, pôsobili v rôznych akademických inštitúciách v Ríme aj inde vo svete.

Sme vďační Bohu, že sme v našom živote spoznali kňazov, ale i laikov, ktorí boli verní kresťanským zásadám katolíckej cirkvi, čo ovplyvnilo život celej našej rodiny. Preto sme sa za blahorečenie Titusa Zemana od mája 2010 do februára 2017 každý mesiac modlili deviatnik a koncom septembra sme celá rodina vycestovali do Bratislavu, aby sme boli priamo účastní tejto veľkej udalosti.

ostávalo 10 násobne, 50 násobne a 100 násobne, aby ste žili životom, aký hlásate, aby sa evanjelium šírilo Vašou zásluhou medzi nami tak, aby všetkých priviedlo ku prahu svätosti.

Tak Vám Pán Boh pomáha, d'aku jeme za novokňazské požehnanie a uist'u jeme Vás o našich modlitbách!

Pod'akovanie za novokňazské požehnanie

Dp. Martin Bunda!

Vďakujem vzdávame, že si Vás Pán vyvolil a že ste poslúchli jeho volanie nasledovať ho a obetovať svoj život večnou obetou za nás hriešníkov.

Nech Vás Pán požehnáva, pomoci dodáva, naša drahá matka Panna Mária i s Duchom Svätým a aby Vaše ovocie

veriaci z filiálky Zacharovce

Slávnosť blahorečenia bola pripravená dokonale. Bolo úžasné pozorovať celé to zhromaždenie niekoľko desiatok tisíc malých, veľkých, mladých i starších, s akou úctou a pokojom sa zhromažďovali a čakali na začiatok sv. omše. A tiež zažiť spolu s nimi radosť z toho, že v nebi máme ďalšieho orodovníka, ktorý hovorí po slovensky. Potešilo nás, že sme v tom množstve ľudí stretli aj ďalších pútnikov z Rimavskej Soboty.

Ked' sme čakali na slávnostnú omšu v Petržalke, mali sme dosť času premýšľať o rokoch minulých a spomenuli sme si aj na ďalších kňazov, rehoľníkov i laikov, s ktorími sme sa osobne poznali, a ktorí vydali svedectvo o veľkom utrpení svedkov Kristovej lásky počas krutého prenasledovania Cirkvi v 50. rokoch 20. storočia. Spomeniem len tých, ktorí pôsobili aj v Rimavskej Sobotte; napr. páter Podolinský, páter Kaľavský, páter Javorský, pán kaplán Cisárik, rehoľná sestra Konzoláta či pán dekan Radányi.

Dakujeme Bohu za vicepostulátora dona Slivoňa a jeho spolupracovníkov, ktorí mali odvahu a silu pripraviť celý proces blahorečenia a tým pred celým Slovenskom a svetom odhaliť praktiky a krutosti vtedajšieho režimu. Nechceme pestovať nenávist, lebo naši blahoslavení don Titus, sestra Zdenka, biskup Vasiľ Hopko a ďalší svojim trýzniteľom už odpustili. Nesmieme však zabúdať, aby sa to už nikdy nezopakovalo.

Aj naďalej budeme v modlitbách prosiť dona Titusa Zemana a tiež sestru Zdenku, ktorej reliquia je už 10 rokov medzi nami, aby Kristova láska v Cirkvi i v celej našej spoločnosti na Slovensku nanovo zažiarila.

***Blahoslavený don Titus,
blahoslavená sestra Zdenka,
orodujte za naše rodiny!***

Katarína Žolnírová

Musím povedať, že mi ani nenapadlo, že by v niektornej z farností našej diecézy táto pobožnosť nebola, ale skutočnosť je iná.

Skôr ako vymenujem päť dôvodov slávenia prvých sobôt, chcem z vlastnej skúsenosti povedať a istotne mi mnohí potvrdíte, že táto ľudová zbožnosť našich veriacich je silným aspektom života farského spoločenstva, stretávajúceho sa na spoločnej modlitbe ruženca, spevu, zamyslení a zasvätenia. Moja skúsenosť zo všetkých farností kde som pôsobil ma o tom utvrdzuje.

Prvý dôvod

Vykonávanie tejto pobožnosti obsahuje v sebe prislúbenie pokoja a mieru. Sestra Lucia v roku 1939 napísala svojmu duchovnému vodcovi závažné slová: „Od vykonávania tejto pobožnosti, spolu so zasvätením sa Nepoškvrnenému Srđcu Panny Márie, bude závisieť vojna alebo mier vo svete.“ Ak od tohto záviseľa tak veľa v dobe pred II. svetovou vojnou, tak tento liek proti vojne vo forme pobožnosti a zasvätenia nestráca svoju „záručnú dobu“ ani v našej dobe. Či dnes netreba konať nič osvedčené pre zachovanie mieru vo svete, aby nebola vojna? Táto pobožnosť je osvedčená svedectvom vojny, ktorá prišla, keďže pobožnosť a zasvätenie náležite konané neboli.

Druhý dôvod

Vykonávaním tejto pobožnosti odčinujeme za päť oblastí hriechov voči Bohu, ktoré sa týkajú Panny Márie. Je pozoruhodné, že urážky zo strany ľudí voči Panne Márii sa bytosne dotýkajú aj Boha a sú teda hodnotené ako hriech. Zvlášť o Panne Márii môžeme povedať to, čo vyjadril starozákonný prorok: „Lebo kto sa vás dotkne, dotýka sa zreničky môjho oka“ (Zach 2,12). Podobne ako apoštol Peter zaprel Krista trikrát a potom mu Ježiš doprial odčiniť to tým, že mu Peter mohol trikrát vyznať lásku, tak podobne aj vo Fatime nám Boh

dáva milosť, aby sme mali priestor konkrétnymi piatimi skutočnosťami odčiňovať to, čím sa v piatich oblastiach previnujeme voči Bohu vzhľadom na Božiu Matku.

Tretí dôvod

Vykonávaním tejto pobožnosti sa otvárame Božiemu požehnaniu. Zo Starého zákona je známe, ako sa Sýrčan Náman spočiatku nechcel ponoriť sedemkrát do vód Jordánu podľa rady Elizea, lebo sa mu to zdalo podradné. Až na prehováranie sluhov tak učinil a neobanovaval, lebo zmizlo jeho malomocenstvo. Čiže touto poslušnosťou sa otvoril Božiemu požehnaniu. Ak sa nám pobožnosť prvých sobôt v porovnaní s inými náboženskými aktivitami javí ako príliš slabá, jednoduchá, obyčajná, málo mocná, a odstúpili by sme kvôli tomu od nej, podobali by sme sa Námanovi, ktorý chcel odstúpiť od ponúkanej možnosti s poznámkou, že ved' rieky v jeho krajinе sú predsa lepšie. Keby neoslúchol, obral by sa o požehnanie uzdravenia. Aj my sa nekonaním tejto z neba danej pobožnosti Oberáme o mnoho požehnania pre seba i pre iných, ktoré nám Boh chce udeliť, vrátane tak silných skutočností, akými sú odvrátenie vojny, mier vo svete a najmä oslobodenie od hriechu ako duchovného malomocenstva.

Štvrtý dôvod

Vykonávaním tejto pobožnosti prispievame k odčinujúcemu pokániu. Táto pobožnosť v nás formuje schopnosť robiť pokánie a odčiňovať aj za hriechy iných činiac pokánie za nich, k čomu nás vedie sám Kristus svojím slovom i príkladom. S tým súvisí aj vyjadrenie Fatimskej Panny z 13. júla 1917, aby sme boli preniknutí láskou ku Kristovi a z toho titulu aj láskou k hriescnikom skutkami odčinovania za ich hriechy. Panna Mária vtedy (po zobrazení pekla s poznámkou, že mnoho duší doň ide pre nedostatok modlitieb a obetí za hriescnikov) vyzvala tri deti

a cez ne i nás všetkých: „Obetujte sa za hriescnikov a často hovorte, zvlášť keď prinášate nejakú obetu: Ježišu, konám to z lásky k tebe, za obrátenie hriescnikov a na odčinenie urážok voči Nepoškvrnenému Srđcu Panny Márie.“ Pobožnosť prvých fatimských sobôt - ako päť dôležitých akcentov počas takmer pol roka - v nás vychováva určitý „štýl odčinujúceho pokánia“, ktorý prispievame k uzmierneniu Boha za urážky voči nemu a k spásie mnohých ľudí. Tento duchovný potenciál je aj po absolvovaní pobožnosti udržiavaný vyššie spomenutou modlitbou, ktorú máme podľa žiadosti Panny Márie často hovoriť pri našich obetáciach, aby nadobudli odčinujúcu hodnotu! Je to niečo podobné, ako keď sa po absolvovaní pobožnosti deviatich prvých piatkov odporúča už celoživotne sa sýtiť Kristovým telom, alebo modliť sa Korunku Panny Márie na rozvíjanie Máriiných čností, po tom, čo sa človek zasvätil Kristovi a Márii podľa sv. Ľudovíta Grigniona z Montfortu.

Spomínany „štýl odčinujúceho pokánia“ ide ruka v ruke so „štýlom sviatostným“ (a osobitne eucharistickým) i „Máriiným“.

Piaty dôvod

Vykonávaním tejto pobožnosti prispievame k víťazstvu Ženy nad satanom. Ak táto pobožnosť má takú účinnosť, že ňou bolo a je možné zabrániť aj vojne, ktorú medzi ľuďmi rozpútava satan, tak potom je táto pobožnosť veľmi významná aj v boji proti satanovi ako takému. Boh túto pobožnosť prostredníctvom Bozej Matky zakomponoval do záverečného víťazného boja Ženy proti Zlému. Boj Ženy a satana sa odvija na poli života a smrti. Keď Adam a Eva neposlúchli Boha, ale diabla, otvorili sa smrti. Ak nás niečo, „nejaká pobožnosť“, zatvára pred smrťou, pred vojnou, pred smrtonosným hriechom, potom prečo ju nekonáme? Prečo nekonáme pobožnosť, ktorou nás Boh

chce otvárať životu, zabraňuje smrti a odháňa diabla? Vykonávaním tejto pobožnosti vytvárame životodarný priestor pre víťazstvo Ženy - Matky všetkých žijúcich.

Ked' sa Panna Mária s Ježišom zjavila sestre Lucii 10. decembra 1925, vyjadrila túžbu po úteche kvôli trňom, ktoré prebodávajú jej Srdce nevďační ľudia. Želala si vyberať tieto trne konkrétnou útechou lásky na základe vykonávania pobožnosti, ktorá spočíva v úmysle odčiňovať urážky voči jej Nepoškvrnenému Srdcu.

Bližšie máme tieto požiadavky Panny Márie rozpisane v knihe *Triumf Srdca* na stranach 291 - 294. Túto knihu sme počas letných prázdnin dostali na naše fary od Inštitútu svätého Františka Saleského, k šíreniu medzi kresťanský ľud, preto tieto požiadavky spomeniem len heslovite.

S týmto úmyslom treba počas piatich prvých sobôt v mesiaci pristúpiť:

a) k sv. spovedi, ktorú je možné vykonať si aj pred prvou sobotu v mesiaci (alebo si úmysel dodačne vzbudiť aj pri najbližšej);
b) k sv. prijímaniu;

c) rozjímať 15 minút o 15 tajomstvách ruženca;

d) pomodliť sa niektorý päťdesiatkový ruženec.

Prísľuby, ktoré dáva Panna Mária:

Panna Mária a Pán Ježiš dávajú tým, ktorí si vykonajú prvé soboty, nasledujúce prisľúbenia. pobožnosť prvých sobôt však treba konať so správnym úmyslom, teda na odčinenie urážok a rúhaní voči Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, a nielen s úmyslom zbierať prísľuby či s nejakým iným zištným úmyslom. Panna Mária hovorí:

- „*Budem pri nich v hodine smrti so všetkými milosťami, ktoré potrebujú ku spásie.*“

- „*Ježiš (...) slúbuje spásu a tie-to duše budú milované Bohom ako kvety, ktoré tam položím, aby ozdobili jeho trón.*“

Nech nás tieto slová povzbudzujú k tomu, aby sme mi sami ako kňazi zahoreli potrebu slávenia Fatimských sobôt, potom sa už nestane, aby sa v našej diecéze našla farnosť, v ktorej by táto pobožnosť chýbala.

Rastislav Polák, dekan - farár

PRÍPRAVA NA PRIJATIE SVIATOSTI BIRMOVANIA

V septembri sa začalo pripravovať 45 birmovancov na prijatie poslednej iniciačnej sviatosti – sviatosti birmovania, ktorou sa naplno rozvíja pôsobenie Ducha Svätého v živote pokrsteného človeka, aby úspešne zvládol pozemskú cestu do posledného cieľa – neba. Okrem birmovancov z našej farnosti sa tu prípravujú aj niekoľkí z okolitých farností. Príprava spočíva v katechézach spojených s aktívnu účasťou na sv. omši každú druhú sobotu a v príležitostných duchovných programoch, snáď aj výletech ☺. Odporučame týchto mladých ľudí do Vašich modlitieb, aby si dokázali vybudovať živý vzťah s Bohom a mohli tak byť skutočnou nádejou Cirkvi i tejto farnosti.

Stanislav Andrek, kaplán

Rubrika: Robme

V tomto číslе vám prinášame dva príbehy o konaní dobrých skutkov v našej farnosti.

Dnes by som chcela napísať o dobrovom skutku, ktoré robia Duchovné matky v našej farnosti. V novembri 2011 sa v duchu evanjeliovej myšlienky, „*Čo ste urobili jednému z mojich najmenších, mne ste urobili*“ rozhodlo 38 matiek denne sa modliť za misionára pátra Kamila a týždenne obetovať 1 Euro.

Každú štvrtú nedelu v mesiaci sa matky schádzajú na modlitbu sv. ruženca na tento úmysel.

Neskôr príbudi don Peter a páter Pavol a počet obetujúcich matiek vzrástol na 42.

S láskou i s hrdosťou sprevádzajú matky dennými modlitbami svojich adoptovaných synov – misionárov v ich náročnom povolaní ďaleko od domova, ďaleko od svojich blízkych, kde ohlasujú Božie Slovo tým, ktorí ho nemali možnosť počuť. Naši misionári, posilnení milosťami Ducha

dobré skutky!

Sväteho, opustili svoje pohodlie, rodnu krajinu, aby ďaleko od domova v neskutočne náročných podmienkach, často riskujúc vlastný život, pomáhali neznámym ľuďom, aby ich učili civilizovanému životu, aby ohlasovali Božie Slovo a aby ich privádzali k získaniu najvyššieho dobra.

Oslovujeme aj ďalších, ktorí by sa chceli zapojiť do duchovnej adopcie našich misionárov pátronov Kamila, Pavla a dona Petra.

Kvety, kvietky, kvietočky... tulipán, gerbera, karafiát, ružička, hyacint, hortenzie, frézie, ľalie, antúrie...biele, červené, zelené, oranžové, ružové, modré, žlté...

Tieto a mnoho ďalších, na ktoré si názvy a ani farby si neviem spomenúť... pre mňa je kvet pekný a názov a farba nie sú dôležité. Kvetinky všetkých druhov a farieb nám deň čo deň, týždeň čo týždeň, sviatok, či piatok krašlia krásny a vzácný

kostol a nám všetkým, ktorí prichádzame do kostola robia deň krajším.

Kvietky sú krásne, ale nato aby mohli vzniknúť prekrásne kyticice, ikebany... aby farby sedeli, na to všetko je potrebná predstavivosť a šikovné ruky našej milej kvetinárky Janky Bitalovej.

Myslím si, že všetci ktorí vedia oceniť krásu kvetín podakujú Janke, že nám robí kostolík krajším, že nám vyčarí úsmev na tvári, keď vidíme pekne vyzdobený kostol a určite sa teší a raduje aj Pán Boh, ktorú túto nádheru stvoril pre nás všetkých. Ďakujeme ☺

„... rozvíňajte svoje kvety ako ľalie a vydávajte vôňu, zazelenajte sa utešene a spievajte spoločnú pieseň, zvelebujte Pána pre jeho diela!“ (Sir 39,19)

**Katarína Žolnírová
Jana Marcineková**

Úhorná očami diakona Petra

Úhornú ako pútnické miesto našej diecézy som objavil až ako bohoslovec. Bolo to aj hlavne preto, že nie je to najbližšie z mojej rodnej dediny. Odkedy som však spoznal krásu tohto miesta, snažím sa prísť na sviatok Panny Márie Snežnej práve tam, do kraja, ktorý je možno v dnešnom svete odrezaný od výdobytkov modernej civilizácie, ale nachádza sa tam pokoj, ktorý človek už tak ľahko nenájde.

Aj tento rok sa zišli mladí z našej diecézy už v piatok 4. augusta, aby sa večernou sv. omšou a po nej adoráciou pripravili na pešie putovanie, ktoré ich čakalo už v nasledujúci deň. Medzi nich som sa po roku znova zaradil aj ja. Naše putovanie začínalo pri bráne biskupského úradu, kde nás vítal náš otec biskup. Po spoločnej modlitbe na nádvorí pri soche Panny Márie sme sa o 9:00 h vydali na pešiu púť ku kaplnke zasvätej našej nebeskej Matke na Úhornej.

Cesta nám v dobrom kolektíve rýchlo ubiehala a počasie nám prialo. Tento rok sme si dokonca aj lepšie dávali pozor na odbočky, ktorými by sa naša traša zbytočne predĺžila. Obednú prestávku sme mali v dedinke Pača, po ktorej nás čakal najťažší výstup cesty, ktorým sme sa dostali na asfaltovú cestu. Tá nás už potom zaviedla až k odbočke ku kaplnke Snežnej Panny Márie.

Náš časový harmonogram sa nám nepodarilo až tak presne dodržať, keďže

sme dorazili už po začiatku úvodného programu – pobožnosti fatimskej soboty. Ale sv. omšu s otcom biskupom sme stihli. Po nej sme sa potešili výdatnej večeri, ktorú nám vybavil duchovný otec rožňavskej mládeže Patrik Balázs. Nečakali sme, že aj na mieste takto medzi lesmi si budeme pochutnávať na grilovanom kurčati.

Do večerného programu nás viedla modlitba chvál s o. Myroslavom Ščerbanom, kedy bol práve čas si uvedomiť, kto je Ten, hodný nasledovania a obety celého života. Po nich nasledovala sv. omša celebrovaná vdp. Jozefom Fričovským, ktorý nám v nej vysvetlil mylné predstavy a chápania Panny Márie.

Sobotný nočný program pokračoval modlitbou krízovej cesty. I tento rok nás zamysleniami k jednotlivým zastaveniam viedol vdp. Dušan Lukáč. Po jej skončení

bola možnosť v kaplnke adorovať Krista prítomného v Eucharistii po celú noc.

Nedeľné ráno nás privítalo krásnym východom slnka a slovami sv. omše v nemeckom a potom maďarskom jazyku. Bezprostredná príprava na slávnostnú sv. omšu sa začala modlitbou ruženca pri jaskyni Panny Márie. Postupne prichádzali ďalší pútnici a miesta pred vonkajším priestorom pre sv. omšu sa rýchlo zapĺňali.

Otca biskupa pri sv. omši veľmi po-tešila hlavne prítomnosť mnohých rodín s deťmi, pretože práve aj cez návštevu takéhoto miesta sa začína v dieťati budovať vzťah k Bohu na celý život. V homílii nám pripomenu, že prichádzame na Úhornú na stretnutie s našou Mamou. Podobáme sa trom učeníkom, ktorí vystupujú na horu Tábor a Ježiš sa tam pred nimi premieňa. Položil nám aj otázku, či nás stretnutie s nebeskou Matkou na tomto mieste zmení, pretože práve tak dostáva stretnutie svoj pravý obsah.

V roku 100. výročia zjavení Panny Márie vo Fatime je takýchto príležitostí mnoho. Tohtoročná púť na Úhornú vo mne zanechala mnoho spomienok. Jednou z tých najsilnejších je pre mňa radosť, ktorú si odnášam v srdci, keď si spomeniem na množstvo ľudí, ktorí tam v nedelu prišli. Hovorí sa, že kvôli novokňazskému požehnaniu sa oplatí zodrať aj topánky. Za tých, ktorí sa rozhodli nasledovať Krista celým svojím životom môžem povedať, že práve takéto stretnutia, ako bolo to na Úhornej, dávajú novú silu „zodrať“ pre druhých svoje srdce.

Peter Kovalič, diakon

MEDJUGORJE 2017

V dňoch 9. až 15. augusta niekoľko veriacich našej farnosti putovalo do Medjugorje. Po šťastnej nočnej ceste autobusom, v prvý deň ráno sme začali svätou omšou na Chorvátskom pútnickom mieste Veprice v skalnatom pobreží nad Jadranským morom. Následne sme do Medjugorje dorazili vo večerných hodinách po dni strávenom pri mori. Počas neselých piatich dní mal každý možnosť prežiť akési osobné duchovné cvičenia čerpajúc duchovnú posilu z každodenného slávenia Eucharistie (slovenské i medzinárodné sv. omše), prijatia svätosti zmierenia, večerných programov pri vonkajšom oltári, spoločného, no často i osobného putovania na Križevac (po-

božnosť krízovej cesty), Podbrdo (modlitby posv. ruženca), svedectiev obrátenia života mnohých ľudí. Celý čas bol popretkávaný modlitbou posv. ruženca a korunovaný Božím pokojom. Celú atmosféru modlitby – spojenia s Bohom – vystihol jeden chalan z našej farnosti slovami „tu to tak chutí“ (modlitba). Mňa osobne najviac osloivilo obrátenie pútnikov, alebo aspoň vôle zmeniť svoj život, ktorí tam prichádzali takmer z celého sveta. Veľmi veľa sme spovedali ☺. A o toto presne ide, Panna Mária neustále vyzýva na pokánie – obrátenie svojho života opäť k Bohu, stále ukazuje na Krista. V posledný deň, po rannej sv. omši sme sa opäť vybrali k moru a odtiaľ vo večerných hodinách na cestu domov.

Stanislav Andrek, kaplán

No a my z redakcie Hlasu Srdca sme boli zvedaví, aké zážitky si veriaci z púte do Medjugorje priniesli a tak sme sa niektorých na to priamo spýtali:
Kamila Astalošová: „Do Medžu dostávajú všetci pútnici špeciálnu pozvánku od Matky Božej. Medžu, to je dotyk neba so zemou a dotyk sŕdc. Množstvo pútnikov, nespočetné množstvo národov a silná reč lásky, ktorú precítil ten, kto po tej svätej pôde mohol chodiť. Domov som si priniesla hlbokú vieri a nádherný dar Matky. Dar Svätého ruženca. Ruženec je najkrajšia pieseň, ktorou môžeme oslavovať Lásku láskou. Je to Evanjelium v kocke a živý nepretržitý vzťah. Dcéra Otca, Matka Syna a Nevesta Ducha Svätého nám tento dar ponúka ako reťaz, ktorá nás bezpečne priviedie do radosti a pokoja...“

Jarmila Deáková: „Z Medjugorje si vždy prinesiem odpovede na množstvo otázok. Po dostatočnej príprave tam mám všetko zodpovedané. Jediným slovom – z Medjugorje si vždy donesieme všetko. Keď príde do Medjugorje a otvoríte celé svoje srdce v plnej kráse a čistote Bohu a budete nielen počúvať, ale hlavne žiť posolstvá Panny Márie, tak neexistuje, že si odtiaľ nedonesiete všetko. Pre mňa je všetkým Láska a Boží Pokoj. Nie pokoj tohto sveta, ale pokoj v srdci. A potom sa každý z nás stane takým malým vizionárom. A ešte niečo – z Medjugorje je možné odniesť si srdce plné lásky, ale je veľmi ľahké udržať si ho po príchode domov, nie sme pripravení na útoky Zlého. Ponáhľajme sa potom späť do Medjugorje, aspoň v mysli.“

Helena Krpeľanová: „Čo som si priniesla z Medjugorje? Zobraza som si kúsok z toho miesta, ktoré napĺňa srdce pokojom, radosťou, šťastím a túžbou viac sa modliť za obrátenie sveta. Je takým upevnením vo viere, istotou, že človek je na správnej ceste. Je to miesto malých a možno aj veľkých zázrakov, ktoré neboľi očiam viditeľné, ale diali sa. A potom aj po návrate domov v živote mojich blízkych.“

Zdenka Filipiaková: „Sama pred sebou som sa bála, či to, čo hovoria o Medjugorje, o tom nesmiernom pokoji na tom mieste, zažijem aj ja. V prvom rade to musíte naozaj úprimne chcieť – spojiť sa s Pánom Bohom a Pannou Máriou, mne osobne sa to podarilo po dvoch

za sebou nasledujúcich sv. spovediach. Myslím, že Medjugorje pomôže pochopíť silu Ježišovej Lásky. Toto si pripomínam každý deň od príchodu z Medjugorje. Ten nekonečný pocit šťastia, lásky a pokoja, keď sme bosé vystúpili na Križevac, sa nedá opísť. Ďakujem za pút do Medjugorje Pánu Ježišovi a Panne Márii a modlím sa, nech nie je posledný, nech sa sila toho zážitku opäť zaostri v mojom srdci, aby som si mohla neustále pripomínať, že jadrom života je Ježiš a viera v Noho.“

Jolka Bitalová: „Už príchod Do Medjugorje ma naplnil veľkou radosťou a pokojom. Tých pári dní bolo pre mňa veľkým zážitkom, či už účasť na svätých omšiach, adoráciach, stretnutiach s vizionármi, alebo s ľuďmi,

ktorým Panna Mária pomohla dostať sa na správnu cestu – k Pánovi Ježišovi. S radosťou som išla na Podbrdo k Panne Márii, po skalnej ceste s ružencom v rukách a tiež na Križevac k Pánovi Ježišovi. Celá tá atmosféra, tie davy modliačich a prosiacich ľudí, všadeprítomnosť Pána Ježiša a Jeho Matky. V tom celom som sa cítila akoby niekde vyššie, bližšie k Pánu Bohu. Ak budem žiť a dovolí mi to zdravie, vrátim sa tam znova.“

Zámerne sme uviedli celé mená našich respondentiek, pretože mnohí ich minimálne z videnia poznáte a môžete sa s nimi o púti porozprávať detailnejšie a prípadne, pri najbližšej príležitosti sa rozhodnúť pre návštevu tohto pútnického miesta.

Alena Perželová, HS

Pút' do Rajeckej Lesnej

Prší, či neprší. Či tak, alebo onak, všetci pútnici boli „vyzbrojení“ dáždnikmi, pršípláštami a náhradným odevom na „jesennú pút našej farnosti“ do Rajeckej Lesnej. Mali sme vytýčených viac zastávok: v Rajeckej Lesnej Baziliku Narodenia Panny Márie a najväčší slovenský Betlehem, v Čičmanoch prehliadku čarokrásnej kultúrnej dedinky a našou poslednou zastávkou boli rozprávkové Bojnice. Napriek tomu, že možno nám počasie neprialo, všetky naše vytýčené ciele boli splnené do poslednej bodky a tú sú naše postrehy z navštívených miest.

Rajecká Lesná - patrí medzi starobylé pútnické miesta, kde od nepamäti putujú pútnici zo všetkých kútov Slovenska, aby pozdravili svoju Nebeskú Matku Máriu. Bazilika Narodenia Panny Márie - základ-

ný kameň bol položený v roku 1864 a o dva roky na slávnosť Zoslania Ducha Svätého bol kostol vysvätený. Na hlavnom oltári, ktorý má tri výklenky, stojí v prostrednom socha Panny Márie, ktorú vyhotobil neznámy rezbár okolo roku 1498. Socha je vysoká 145 cm. V bočných výklenkoch sú sochy anjelov. Na strope chrámu sú prekrásne maľby, ktoré znázorňujú tajomstvá posvätného ruženca. V bazilike bolo aj viac reliktí: napr. sv. Jána Pavla II., Terézie z Kalkaty, fatimských detí

a iné. V roku 2002 bolo tento kostol slávnosťne vyhlásený za Baziliku minor za účasti diecézneho biskupa J. Em. Jána Chryzostoma kardinála Korca, vtedajšieho apoštolského nuncia Jozefa Henryka Nowackeho, otca biskupa Mariána Chovanca, množstva kňazov a pútnikov zo Slovenska.

Rajecká Lesná je preslávená aj tým, že sa tu pred Vianocami zhromažďujú všetky listy detí, ktoré píšu alebo kreslia Ježiškovi. Túto akciu každoročne vyhlasuje Slovenská pošta. Navyše, všetky kresby bývajú zaradené do súťaže o najkrajší obrázok a víťazný obrázok sa stane námetom pre filatelistické produkty Slovenskej pošty. Už po tretíkrát sa tu konala aj pút rodín s televíziou LUX.

Najväčší Slovenský Betlehem - Rajeckú Lesnú v posledných rokoch preslávilo aj majstrovské dielo majstra rezbára Jozefa Pekaru. Toto prekrásne dielo vznikalo neuveriteľných 15 rokov a je umiestnené v Dome Božieho Milosrdenstva.

(pokračovanie na str. 12)

Na zamyslenie...

V tomto čísle na tému:

Stres – (takmer) dokonalý nástroj Zlého

Stal sa neoddeliteľnou súčasťou našich životov – stres. Stresujeme sa už takmer 24 hodín denne (áno, ved' už aj sny máme stresujúce) a stresujeme sa už pri všetkom. Nemáme na nič čas, všade sa ponáhľame, bojíme sa, že nestihнем splniť pracovnú úlohu, bojíme sa o stratu zamestnania, bojíme sa o svojich blízkych, bojíme sa o združenie... a takto by sme mohli pokračovať veľmi dlho.

Stres - to je strach, to je uponáhlanosť, to je nervozita, nevľúdnosť, hnev až agresivita - atribúty, ktoré Zlý neuveriteľným spôsobom využíva na dosiahnutie svojich cieľov.

Ved' dnešný človek už dávno nie je pánom svojho času, je jeho otrokom. Od rána do večera nič nestíhame. Ako vyzerajú naše bežné dni? Ráno beháme po byte, pokrikujeme po sebe, rýchlo, rýchlo, naše malé ratolesti nechápu, čo sa deje, keď mama v jednej ruke drží zubnú kefku a druhou sa snaží zapnúť svetlík svojmu dieťaťu. Na bozk na rozlúčku, ani na letmý, už nezostáva žiadnen čas. A to sa všetko len začína. V práci s hrôzou zistujeme, že sme zabudli

vypracovať správu, ktorú aj tak nikdy nikto nebude čítať, vtom nám zavolá dcéra alebo syn, že z matematickej písomky asi dostane nedostatočnú, lebo sa včera sa už matematiku nestihol naučiť. Obedujeme pri počítači, v práci nás veľakrát najde večer. Prídeme domov, večeriame každý osobitne, narýchlo sa spýtame ostatných, čo bolo nového a ďalší „pekný“ deň je za nami. Na rozhovor s blízkymi, na spoločnú večeru, modlitbu čas neostáva. A keď príde víkend nevieme, čo skôr. Ak sa nám aj podarí prísť na nedelňu svätú omšu, myšlienky máme rozliehané a nesústredené už v mysli riešime, čo nás čaká v ďalšom týždni. Prechádzku alebo návštevu odložíme na ďalšiu sobotu alebo nedeľu (ale na ktorú presne?). To je naozaj len pár príkladov nášho každodenného zápasu s časom.

Ako je možné, že v dobe technologickej výdobytkov máme menej času na všetko? Nuž asi preto, že počítače, mobily, internet, sociálne siete sa tvária ako ne nahraditeľní pomocníci človeka 21. storočia, ale nie je to náhodou naopak? Nie sú to náhodou výdatní asistenti Zlého?

Stres to nie je len boj s časom, ale aj strach – žijeme dobu plnú obáv. A veru niet sa čo čudovať, každodenne sme vystavení situáciám, ktoré v nás vyvolávajú pocity

z blížiaceho sa zla. Keby sme mali akokoľvek úžasný deň a stačí, že si pozrieme večerné správy, sme tam, kde sme nechceli byť. Lenže strach človeka, to je aj prejav nedôvery - nedôvery v Boha, nedôvery v Božiu lásku, neschopnosti sa odovzdávať Bohu, jeho plánom, ale snažiť sa za každú cenu poradiť si so všetkým sám. Ak je strach jednou z našich hlavných emócií, opantáva našu dušu a drží ju v neustálom napäti, na mile vzdialenú od Toho, Ktorý je tu vždy pri nás a pre nás, vždy ochotný nám pomôcť.

O tom, že stres je spúšťačom mnohých nielen psychických, ale aj fyzických ochorení hádam ani nie je potrebné diskutovať. Niekedy to už vyzerá tak, že každé ochorenie sa dá pomaly skryť za stres.

Tak povedzte, čo viac si môže Zlý priať, aby nás úplne oddelil od Pána Boha, ved' žiť v kolotoči stresu je vydláždená cesta k životu bez Božích myšlienok.

V 2. kapitole Listu Galatánom sa píše: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vierou v Božieho Syna, ktorý má miloval a vydal seba samého za mňa.“ Nie je to dnes skôr o cynickej parafráze: „Už nežijem ja, ale vo mne žije stres. Život, ktorý teraz žijem v tele, žijem v nekonečnom strachu a obavách.“?

Alena Perželová

Spev ľudu v liturgii svätej omše

Niekto z vás si ešte pamätajú, ako vyzerali sväte omše do roku 1965: kňaz odrieval modlitby a eucharistickú modlitbu v latinčine, z toho väčšiu časť „sám pre seba“ a ľud takmer celý priebeh „komentoval“ opisnými nábožnými ľudovými spevmi z kancionálov v národných jazykoch. Až na pár výnimiek, okrem kázne a spevov, ľud nerozumel ničomu.

Úsilím Druhého vatikánskeho koncilu bolo náležite zreformovať liturgiu, pretože ona je „vrcholom, ku ktorému smeruje činnosť Cirkvi a zároveň prameňom, z ktorého prúdi všetka jej sila“ (SC 10), aby aj v živote konkrétnego veriaceho mohla naozaj byť vrcholom a prameňom života. Preto, „aby sa dosiahla táto plná účinnosť, musia veriaci pristupovať k posvätnej liturgii so správne disponovaným duchom, zosúladiať svoju myseľ s tým, čo hovoria, a spolupracovať s Božou milosťou, aby ju neprijímal nadarmo“. (SC 11) Preto sa Cirkev veľmi stará o to, aby veriaci neboli prítomní na sv. omši ako cudzí a nemí pozorovatelia, ale aby sa zvolaniami, odpovedami, spevom, gestami a úkonmi aktívne zapájali do sláveného tajomstva – aby boli aktívne účastní. (porov. SC 30;48) Liturgia používa na vyjadrenie sláveného tajomstva pestrý register komunikácie: symboly, gestá, hudbu, spev, farby, architektúru a podobne – teda zmyslami vnímateľné

prvky, ktorými človek vyjadruje a zachytáva veci duchovné.

Spev a hudba sú v liturgii, a v živote človeka vôbec, veľmi silné nástroje komunikácie – vyjadrenia sa. Kde slová nestacia, nastupuje spev. „Liturgický úkon nadobúda dôstojnejší ráz, keď sa bohoslužby konajú slávnostne so spevom za aktívnej účasti veriacich.“ (SC 113) No nie je spev, ako spev! Vznešenosť liturgie musí zodpovedať aj vznešenosť spevu! Preto vlastným liturgickým spevom Cirkvi je Gregoriánsky chorál prečistou a vznešenosť slohu. Ostatné hudobné prejavy: ľudový spev z kancionálov, polyfónia a ďalšie sú až druhoradé, a musia splňať náležité kritériá, samozrejme aj v ich interpretácii! V podmienkach bežných farností sa chorál prakticky nedá použiť, preto si vystačíme väčšinou s ľudovým spevom z kancionálov alebo spevmi z liturgických spevníkov, ale ako sme vyššie spomínali aj tieto musia mať náležitú úroveň, a to najmä v interpretácii.

Náležitému spoločnému spevu pri liturgii výrazne napomáha hudobný nástroj – píšalový organ, ktorý je najvhodnejší na podporenie spevu. Organista má preto v liturgii veľmi dôležitú úlohu: zvukom organa psychicky podnecuje k spevu, a tak ulahčuje účasť na speve; organovým zvukom spája hlasy jednotlivcov do jednoliateho celku; hudobne (harmonicky, kontrapunkicky) dopĺňa spev; alebo čisto inštrumentálnou hudbou prispieva k vznešenosťi liturgie. Preto je nevyhnutné, aby organista nielen poriadne ovládal hru na svojom nástroji, ale aby

mal aj náležité poznanie ducha liturgie, aby ju poznával štúdiom, alebo školením. (porov. MS 19;20;65;67; SC 115) Ak niet organistu, spev usmerňuje svojím spevom kantor.

Žiaľ, mnoho neškolených organistov v mnohých farnostiach narobili viac škody, ako osahu. Zaviedli sa zvyky, ktoré je len veľmi ľahko vykoreniť. Napríklad: ľudia si zvykli spievať pár piesní dookola, neochotne sa učia nové; organista namiesto poriadnej hry spieva do mikrofónu a tak zaniká spoločný spev a vyniká spev jednotlivca; ľudia sa nevedia chytiť; spevy sa naučili spievať rytmicky

a melodicky zdeformované a podobne.

Aj vďaka Vám všetkým, ktorí ste sa o to pričinili, máme v našom farskom kostole poriadny organ, hodný Božej oslav, a taktiež erudovaných organistov. Nuž, stačí počúvať ich vedenie nástrojom a spievať na Božiu chválu. Veríme, že sa nám spoločnými silami podarí zveľaťiť náš spev na oslavu Boha, ako hovorí sv. Augustín: „Kto dobre spieva, dvakrát sa modlí“.

Stanislav Andrek, kaplán

? Vy sa pýtate - Hlas srdca odpovedá !

Máte nezodpovedané otázky, týkajúce sa našej viery, liturgie, Svätého Písma, sviatosti a pod.? Chceli by ste sa niečo „k veci“ spýtať našich duchovných otcov?

Ziaden problém, práve pre Vás je totiž určenána pravidelná rubrika: „Vy sa pýtate - Hlas srdca odpovedá“. Napíšte nám svoje otázky na mailovú adresu caspopishlassrdca@gmail.com alebo nechajte v obálke v sakristii nášho kostola, odpoveď zistíme a uverejníme v najbližšom vydaní Hlasu srdca. V aktuálnom vydaní odpovedá pán dekan na nasledovné otázky:

Andrej, Rimavská Sobota: Pán dekan, aký je Váš názor na výstavu Human Body, ktorá prebieha v Bratislave?

Boh stvoril človeka na svoj obraz a podobu, čítame vo Svätom Písme. Ako veriaci ľudia dávame dôraz na dušu, ale telo je chrámom Ducha a preto sa človek má starať a s úctou pristupovať k svojmu telu. To sa netýka len výstavy. Všimnite si ako v poslednej dobe pribúda ľudí, ktorí si zohavujú značnú časť svojho tela tetovaním pod zámenkou krásy. Neraz obrazy na ich telách symbolizujú spôsoby uctievania pohanských bohov a tak sa otvárajú okultizmu, moci diabla. Je sloboda, každý si „môže robiť čo chce“, neraz počujeme takúto odpoveď. Ale bude to čo je dnes moderné, „krásne“ prípustné o niekoľko rokov? Preto na spomenutú výstavu sa máme pozerať z pohľadu úcty voči ľudskému telu, ktorá mu patrí. Ak by sme výstavu hodnotili z vedeckého pohľadu, v dnešnej dobe ľudia vedia vytvoriť z technických materiálov kópie originálov na nerozpoznanie. Tu však ide o ľudské telá. Čítal som článok ktorý hovorí, že existujú vážne obavy, že vystavané telá patrili osobám, ktoré čelia v Číne prenasledovaniu – disidentom, politickým väzňom praktizujúcim Falun Gong a ďalším zraniteľným skupinám. Nielen Boží zákon ale aj zákony SR hovoria o rešpektovaní dôstojnosti človeka a ľudského tela, úcty k človeku a dodržiavanie ľudských práv pre všetkých. Z tohto dôvodu je výstava Human Body pre nás neprijateľná.

Beáta, Rimavská Sobota: Moje deti sa veľmi intenzívne pripravujú na Halloween. Je Halloween diabolsky sviatok?

Ked' hovoríme o Halloween, hovoríme o okultizme. To nie je len nejaká vyrezaná tekvica z našej záhrady alebo kúpená na trhovisku či v markete. Dejiny nám ukazujú, že pod Haloweenom sa skrývali satanské rituály a obete. Vieme, že satanisti praktizujú počas tejto noci ľudské obety. Myslím si, že slová ktoré vyhlasujeme, gestá ktoré robíme, pohľady, ktoré „hádzeme“, nie sú neutrálne, ale znamenajú istú duchovnú realitu. Preto si dajme pozor aké je pozadie a pôvod toho, čo hovoríme a konáme. Zbadaj-me sa a neprílňime k ezoterickému svetu skrúžením masové rituály, ktoré sú nám ponúkané. Niektoré skupinové tance sú počiatkami satanistických rituálov. Halloween je ezoterickým výročím (ezote-rizmus je realizovanie moci na niekom inom okultným spôsobom). A ezoterický svet ho definuje takto: „najmagickejší deň roka, je novým rokom celého ezoterického sveta.“ A tiež: „je to najdôležitejší sviatok roka pre všetkých nasledovateľov Satana.“ Ako kresťania nenechajme sa vyviesť z pravdy zdanlivými tradíciami a spôsobmi, ale držme sa víťazstva, ktoré premohlo svet, držme sa našej viery (porov. 1Jn 5,4). Nezabudnime, že následky ezoterickej nákazy nie sú okamžité, bezprostredné, ale prejavia sa s odstupom rokov ako depresie, krízy, násilia. Z vlastnej kňazskej skúsenosti to môžem potvrdiť. Mal som niekoľko prípadov v Rožňave aj v Lučenci a tak tiež tu v Rimavskej Sobote, ked' za mnou prišli, že im straší v byte, že deti vidia čierne postavy, počuť buchot, predchádzanie duchov

z izby do izby, pohybovanie vecí, neprirodzené správanie a iné. Tieto stavy sú spôsobené okultizmom, ktorým sa človek otvára zlu, diablu aj keď si to nechceme pripustiť. Halloween, užívanie homeopatík, vyhľadávanie veštíc, liečiteľov, joga, reiki, Silvova metóda, horoskopy, meditácie a iné praktiky - to všetko je okultizmus. Prečítajte si zo Svätého Písma 1Kor. 10,15-23 aj iné príahlé state a nezahrávajte sa s vecami, ktoré pod rúškom zábavy vám môžu spôsobiť vážne následky. Kniha Ex 22,20 hovorí: Kto prináša obetu bohom, okrem jednému Pánovi, prepadne kliatbe smrti. Smrťou sa tu myslí zatratenie. V 1. žalme čítame: Nad cestou spravodlivých bedlí Pán, ale cesta bezbožných vedie do záhuby. Azda nikto sa nechce mať v živote zle a to ani nehovorí o večnom živote.

Iveta, Rimavská Sobota: Mám 32 rokov, prijala som všetky sviatosti – krst, prvé sväte prijímanie aj sobášená som v kostole, ale nemám sviatosť birmovania – aké to má pre mňa dôsledky?

Z praktického hľadiska, ak chcete ísť niekomu za birmovnú mamu, tak nemôžete. Z pohľadu vášho duchovného života viery, je to sviatosť skrúžením ktorú dostávame dary DS, ktoré nám pomáhajú neustále rásť v našom vzťahu ku Kristovi. Pri sv. krstu sme dostali dar Ducha Svätého a ten začal konať v našom srdci a postupne si nás pripravuje, aby sme ho prijali v plnosti prostredníctvom sv. birmovania. Birmovanie má rôzne účinky, predovšetkým prináša vzраст a potvrdenie krstnej milosti. Ďalej nás zjednocuje s Kristom, zveľaďuje v nás dary Ducha Svätého, prehlbuje naše zakorenenie v Božom synovstve, dokonalejšie nás spája so svätoj Cirkvou. Taktiež má evanjelizačný rozmer: dáva nám osobitnú silu Ducha Svätého, aby sme ako praví Kristovi svedkovia vedeli šíriť a brániť vieru slovami a skutkami.

Rastislav Polák, dekan - farár

Prípomenu sme si výročie blahorečenia Zdenky Schelingovej

Na sviatok Povýšenia Svätého kríza, 14. septembra 2017 sa slávila svätá omša v budove nemocnice na psychiatrickom oddelení v Rimavskej Sobote z príležitosti výročia blahorečenia rehoľnej sestry Zdenky Schelingovej.

Svätu omšu za účasti pacientov a veriacich celebroval pán dekan Rastislav Polák. Relikvia blahoslavenej sestry Zdenky toho roku výnimočne nebola prítomná na tejto svätej omši, nakoľko bola počas celého mesiaca zapožičaná Gemersko-malohontskému múzeu Rimavská Sobota – ktoré organizuje expozíciu pod názvom „Predmet mesiaca“ – a v septembri 2017 mala svoje miesto na spomínamej výstave.

Zuzana Gödriová

PROSÍM, VYPNITE ICH !

Zvonenie mobilných telefónov počuť z každej strany. Zásady slušného správania a etiketa hovoria však jasno rečou, kedy by sme mali mobil vypnúť – rokovania, spoločenské stretnutia, kultúrne predstavenia a pod., to sú všetko miesta, kde zvuk mobilného telefónu nemá čo hľadať. Výnimkou nie je ani návšteva kostola, práve naopak. Veď aj v kostole platia pravidlá slušného správania. V kostole je Boh prítomný v Oltárnej sviatosti. Ked' prichádzame za Pánom, je to akoby sme išli za najlepším priateľom, ktorého si veľmi vážime a máme ho veľmi radi. Má nám záležať na tom, ako sa správame v jeho spoločnosti.

V neposlednom rade sú v kostole veriaci, ktorí v danej chvíli hlboko prežívajú stretnutie s Pánom – veď o tom by účasť na svätej omši alebo návšteva Oltárnej sviatosti mala byť - tak prečo ich vyrušovať?

Takže nezabúdajme na to – ked' ideme do kostola mobily vypnime alebo ich jednoducho nechajme doma, veď kto chce zavolať nám aj druhýkrát alebo si nájdeme zmeškaný hovor. Pred dvadsiatimi rokmi sme o nich ani nechyrovali a tu sme ☺.

Rozhovor pri káve s... ... Dušanom Pardelom

Tentokrát by sa skôr hodilo „pri guľáši“. Ak totiž zalovíte v pamäti, určite si rýchlo spomeniete, že hlavným celebrantom slávnostnej odpustovej svätej omše bol vsdp. Dušan Pardel - pán farár z farnosti Harichovce. Všetkých poteší svojou prítomnosťou aj na popoludňajšom posedení pod orechom a tak by bolo hádam až „neslušné“, keby sme túto príležitosť nevyužili a tak trošku ho „nevyspovedali“:

1. Pán farár, na úvod taká zemepisná otázka: to, že Harichovce sú na východe Slovenska väčšina z nás asi vie, ale je to taký široký pojem, v ktorej časti východu sa prenejšie Vaša farnosť nachádza?

Farnosť Harichovce leží medzi dvoma mestami – Spišská Nová Ves a Levoča.

2. Ako dlho pôsobíte v Harichovciach ?

Vo februári som začal siedmy rok.

3. Aké boli Vaše predchádzajúce pôsobiská?

Po kniazskej vysviacke v roku 1999 som nastúpil na kaplánske miesto do Starej Lubovne; tam som prežil Jubilejný rok. Boli to krásne dva roky kniazského života. Ďalšie dva roky som pracoval na Biskupskom úrade v Spišskej Kapitule – Spišskom Podhradí ako vicekancelár; tak isto vynikajúca skúsenosť a život v „spoločnej domácnosti“ s diecézny a pomocným biskupom. Ďalšie tri roky som strávil na postgraduálnom štúdiu kánonického práva v Benátkach. Nebolo to len štúdium, ale aj vynikajúca pastoračná skúsenosť, lebo každý víkend som vypomáhal vo farnosti Gambarare. Po návrate na Slovensko som štyri roky „zasvätil“ Druhej synode spišskej diecézy vo funkciu sekretára. Okrem toho som začal pracovať aj ako sudca Cirkevného súdu a bol som kaplánom vo farnosti Spišská Kapitula. A napokon od februára 2011 som do dnešného dňa farským administrátorom v Harichovciach. Všade kde som pôsobil som stretol nádherných ľudí a som za to nesmierne Pánu Bohu vďačný.

4. Aj pôvodom ste východniar?

Nie, nie. Hoci som na Spiši prežil prakticky polovičku života, som Oravčan. Pochádzam z dediny Liesek na Orave.

5. Vaša farnosť – žije to tam? Čo aktivity, spoločenstvá, mládež?

Dovolím si tvrdiť, že naša farnosť je živou farnosťou. Stačí si pozrieť náš farský web <https://harichovce.kapitula.sk> ... a posúdte sami. Spoločenstvá detí a mládeže, modlitbové spoločenstvá, spevokol, rôzne aktivity, výlety, púte...

6. Na sobotský odpust Vás pozval pán dekan Polák – boli ste spolužiaci. Ako poznám pána dekana, určite ste sa počas štúdia nenudili (teraz mám na mysli skôr ten mimoškolský čas), viem si predstaviť, že ste si užili veľa pekného a veselého. Priblížte trochu spoločné študentské časy našim čitateľom, možno pridáte aj nejakú naozaj humornú príhodu či viac?

Zažili sme veľa pekných chvíľ počas nácvikov a koncertov bohosloveckého spevokolu – Schola cantorum. Množstvo vystúpení, zájazdov. Pekné časy. A veselá príhoda? Bolo ich veľa, ale na jednu si spomínam s úsmievom. Bolo asi skúškové obdobie a už sme toho zrejme mali dosť, keď sa z ničoho nič strhla „vojna“ medzi dvoma susednými izbami (Rastó býval v jednej a ja v druhej). „Zbrane“ boli peny na holenie. Viete si to predstaviť, nie? Myslím, že mám z toho „bojiska“ aj fotku v súkromnom archíve. Dúfam, že to nebude čítať niektorí z našich vtedajších predstavených seminára ☺.

7. A čo dnes – ste v stálom kontakte, stretávate sa, vymieňate si skúsenosti?

Stretnutia sú súčasné, ale telefonicky sme v pravidelnom kontakte. Viete, je milé, keď sa stretnete s človekom po dlhšom čase a máte pocit, ako by ste sa s ním videli včera. Potom je to aj fakt, že kedykoľvek zavoláte, ten druhý vám dvihne, nájde si na vás čas, vie vás vypočuť, povzbudiť, prípadne poradiť. Veľmi si preto Rastá vážim.

8. A čo naša farnosť – aký máte dojem? Boli ste sa prejsť po Rimavskej Sobote?

Máte akčného pána dekana a aktívnych farníkov. Veľký dojem na mňa urobila liturgia, hra na organe a spev. Stretnutie farskej rodiny pri odpustovej slávnosti pri oltári i potom pri guľáši v družnom spoločenstve. Páči sa mi, že renovujete, opravuje nielen stavby, ale že investujete aj do ľudí. Slovami sv. pápeža Jána XXIII., vaša farnosť je studňa, kde sa pocestný môže napiť a pookriať. V auguste tohto roku sme s našimi miništrantmi strávili päť dní vo vašej farnosti a okolí. Chlapci boli veľmi prekvapení, akého milého prijatia a opatery sa im dostalo. To hovorí za všetko.

9. Teraz trochu vážnejšie. Keď som si „vygúglila“ Vaše meno – akademických titulov pred a za menom máte naozaj požehnané. Aké štúdia ste absolvolali? Študovali ste aj v zahraničí?

Katolícka teológia, šesť ročné štúdium, potom rigorózna skúška na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku, postgraduálne štúdium kánonického práva v Benátkach (licenciát) a doktorát z kánonického práva v Lubline.

10. Okrem Vašej farnosti pôsobíte aj v iných organizačných útvarenoch Spišskej diecézy?

Som členom kniazskej rady a sudca Cirkevného súdu.

11. Venujete sa mladým aj ako učiteľ?
V škole máme pani katechétku, učím len dve hodiny týždenne, tretí a deviaty ročník.

12. A ako vôbec vnímate dnešnú mládež?

Je pomerne ľahké ponosovať sa, že tento svet je zvrátený a zaslhuje si len Boží trest. Je pomerne ľahké upadnúť do presvedčenia, že dnes je taká doba, že dnes sa tak žije, že snažíš sa o čistý a zbožný život v mladom

veku je idealisticke. Určite je ľahšie uveriť v zlo ako uveriť v dobro. Avšak stále viac potrebujeme veriť, že aj dnes sú mladí ľudia, ktorí chcú byť dobrí, čistí, svätí... a že takýmito sa môžu stať aj prostredníctvom nášho svedectva.

13. V dnešnej slávnostnej homílii ste sa zameral najmä na otcov, vzťah otec – deti, deti – otec. Aké bolo Dušanovo detstvo? Čo rodičia, súrodenci, ak sú alebo boli?

Vďaka Pánu Bohu a mojim rodičom som mal šťastné a bezstarostné detstvo. Mám dvoch súrodencov, obidvaja mladší, brata a sestru. Brat je mladší o štyri roky, sestra o šesťnásť rokov. Obaja majú krásne rodinky, nedávno som krstil sestre prvé dieťaťko. Rodičia nás viedli k Pánu Bohu a k poctivému životu.

14. Ako prijala rodina Vaše rozhodnutie stať sa knázom?

Najprv to bol šok, ale prijali to veľmi dobre. Som im za to vďačný.

15. Voľný čas – ak ho vôbec máte, čo najradšej robíte?

Je ho málo, ale každú voľnú chvíľu využívam na turistiku, blízko je Slovenský raj a Vysoké Tatry, knihy, bicykel. S kolegom sme prešli toho roku Levočské vrchy a prebrázdili Slovenský raj.

16. Akú knihu by sme našli na Vašom nočnom stolíku – a teraz s dovolením nemám na mysli Sväté Písma?

Momentálne to je Emočná inteligencia a Lékárska péče o duši od V. E. Frankla.

17. A čo internet? Sociálne siete – palec hore alebo naopak?

Som aktívny užívateľ. Ak chcete udržať kontakty s dnešnou mládežou, nemáte na výber ☺. Využívam ich pozitívne: rýchla komunikácia, farský web, prenosy bohoslužieb z nášho kostola on-line, atď.

18. Možno už tak trochu záverom, keby ste práve v tejto chvíli stáli zoči-voči Nebeskému Otcovi za čo by ste sa mu podakovali?

Ako píše sv. Pavol: „A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolaní v jednom tele. A budte vďační.“ (Kol 3,15). Vďačnosť nás robí veľkými a vytvára priestor pre ďalšie dary a dobrodenia. Preto sa chcem podakovať – najprv Pánu Bohu, a potom aj tým mnohým ľuďom ktorých som v živote stretol, bez ktorých by to neboli môj život. Najmä rodičom, súrodencom, priateľom aj nepriateľom, učiteľom ba aj tým, ktorí ma možno niekedy „udreli po líci“. Ďakujem Pánu Bohu za jeho náklonnosť a trpežlivosť so mnou.

Pán farár, v mene našich čitateľov Vám dăkujem, že ste si našli čas nielen na rozhovor, ale vôbec na návštěvu našej farnosti a slávnostnému svätú omšu. Prajem Vám všetko dobré a radi Vás znova uvidíme.

Alena Perželová, HS

FARSKÁ ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ A FARSKÝ DEŇ

29. august

- Urban IV. sa stal 182. pápežom po Alexandrovi IV. (1261)
- Inocent VIII. sa stal 213. pápežom po Sixtovi IV. (1484)
- Bitka pri Moháči: porážka uhorského vojska kráľa Ľudovíta II. tureckým vojskom Süleymana I. (1526)
- Pruský kráľ Fridrich II. Veľký vpadol do Saska, čím sa začala sedemročná vojna (1756)
- Deň Slovenského národného povstania (1944)
- Posledný koncert skupiny The Beatles (San Francisco) (1966)
- Rimavská sobota – odpustová slávnosť farského kostola – Mučenicka smrť sv. Jána Krstiteľa

Koľko významných vecí sa stalo v tento deň..., ale pre nás farníkov v Rimavskej Sobote sa slávila odpustovú slávnosť- Mučenicka smrť sv. Jána Krstiteľa. Asi máme u sv. Jána Krstiteľa „protekciu“, lebo tento sviatok je štátny sviatok, čo znamená voľno a tak naša slávnosť môže prebiehať za účasti všetkých našich farníkov a nemusíme odpustovú slávnosť preklad na iný deň. Pán dekan Rastislav Polák sa nám postaral o veľmi pekný, bohatý a duchovný program.

Slávnostnú svätú omšu celebroval pán farár z Harichoviec – vsdp. Dušan Pardel, spolužiak a dlhoročný priateľ nášho pána dekana Rastislava Poláka. Pán farár sa vo svojej kázni nám veriacim prihovoril a vyzdvihol úlohu otca v rodine, v spoločnosti a úlohu otca a syna. Na konci sme si všetci uctili relikviu sv. Jana Krstiteľa, nášho patróna.

Svätu omšu v maďarskom jazyku celebroval vsdp. Gabriel Rákai, biskupský vikár pre maďarských veriacich a Rómov. Tento deň bol výnimočný aj tým, že boli posvätné všetky dopravné prostriedky. Všetci čo vlastnia motorové vozidlá, bicykle, kolobežky, prišli a zaparkovali na námestí svoje „tátose“. A tak bolo námestie plné všelijakých dopravných prostriedkov a náš pán diakon Peter chodil okolo celého námestia a svätil, ako vozidlá, tak aj šoférov a osadenstvo ☺.

Po výdatnom obede sme sa opäť stretli v našom chráme, aby sa sme sa všetci pomodlili ruženec k Božiemu milosrdenstvu, ktorý viedol náš pán kaplán Stanislav Andrek.

Po skončení Korunky Božieho milosrdenstva sme sa všetci premiestnili do našej farskej záhrady „pod orechom“, kde na nás čakal fajný guláš, ktorý uvaril náš vychýrený kuchár Milan Vilhan a stoly plné sladkostí, koláčikov, pagáčikov a všetkého, čo si len viete prestaviť. Tí čo neboli, môžu len ľutovať, ale s Božou pomocou sa stretneme aj o rok a dífam, že si to nikto nenechá ujsť.☺

Ďakujeme za krásne prežitý sviatočný deň, všetkým zúčastneným, všetkým tým, čo aj maličkou čiastkou prispeli k dôstojnej oslave našej odpustovej slávnosti.

Jana Marcineková

Našej milej malej Dorotke bola posvätená aj jej krásna motorka.

**POZOR !!!
NOVÁ RUBRIKA**

**Aby sme poznali svoj Boží chrám:
Sv. Ján Krstiteľ, náš patrón**

**!!! POZOR
NOVÁ RUBRIKA**

V liturgickom kalendári sv. Ján Krstiteľ oslavuje dva sviatky a to: narodenie 24. júna a mučeníku smrť 29. augusta. Význam slova Ján, v hebrejčine znamená „Boh je milostivý“. Ján Krstiteľ patril už od najstarších čias medzi najväčšmi uctievanychých svätých.

Kto bol vlastne sv. Ján Krstiteľ?

O jeho narodení a živote sa hned dozvedáme z 1. kapitoly Lukášovho evanjelia a o jeho živote a pôsobení hovoria všetci evanjelisti.

Ján Krstiteľ bol synom židovského kňaza Zachariáša a jeho manželky Alžbety, v dedinke Ain Karim, vzdialenej asi 7 km na západ od Jeruzalema. Títo manželia boli spravodliví pred Bohom a žili podľa jeho prikázaní a predpisov Mojžišovho zákona. No chýbalo im to, čo si každá izraelská rodina cenila najviac, a to boli deti. Bohabojní manželia často prosili v modlitbe, aby im Boh doprial potomka, ale márne. Medzitým roky pokročili a Zachariáš s Alžbetou podľa prirodzených predpokladov stratili už nádej na dieťa.

Boh tu zasiahol mimoriadnym spôsobom. Keď raz konal Zachariáš službu v jeruzalemskom chráme, zjavil sa mu aniel a oznámil, že Boh vyslyšal jeho modlitbu a dá mu syna. No nebude to obyčajné dieťa, ale Bohu zasvätený prorok a Mesiášov predchodca. Zachariáš nechcel veriť tejto nečakanej a nezvyčajnej zvesti, preto ho Boh potrestal dočasnom nemotou.

Ked' sa Alžbete narodil chlapec, na jej a mužovu žiadosť mu dali meno Ján, tak ako to Zachariášovi oznámiel aniel. Ľudia sa tomu všetkému čudovali a pýtali sa, čo len bude z toho dieťaťa. Odpovedou boli slová chválospevu jeho otca Zachariáša: "A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho: pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu a poučíš jeho ľud o spáse, že mu nás Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy..." (Lk 1,76-78a.)

O Jánovom detstve vieme veľmi máličko. Žil na púšti v samote, živil sa lesným medom divých včiel, korienkami rastlín, stepnými kobjulkami a nosil odev z ľavej kože. Už jeho vonkajší vzhľad a spôsob života budil pozornosť a obdiv. Keď mal asi 30 rokov, opustil púšť. Vystúpil na verejnoscť, aby na brehu rieky Jordán hlásal príchod Mesiáša, vyzýval ľud na pokánie. Jánove odporúčania boli veľmi praktické. Keď sa ho ľudia pýtali, čo majú robiť, odpovedal: "Kto má dve tuniky (košelete), nech sa podeli s tým, kto nemá ani jednu; a kto má potraviny, nech urobí podobne!" Mýtnikom odporúčal: "Nevyberajte viac, ako vám určili!" A vojakov napomínal: "Nerobte nikomu násilie, ani zlomyseľne nevydierajte, ale uspokojte sa so svojím žoldom!" (Por. Lk 3,10-14.)

(pokračovanie na ďalšej strane)
HLAS SRDCA 11

Tých, čo prejavili túžbu po náprave života a vyznávali svoje hriechy, Ján krstil v rieke Jordán. Preto sa stal známym pod prímením Krstiteľ, ktoré vošlo i do histórie.

Jánova čistá a silná osobnosť príťahovala mnohých. Našli sa aj takí, čo chceli byť jeho žiakmi a pomocníkmi. Ján ich prijímal, viedol ich k asketickému životu, učil ich modliť sa. Ale zároveň ich pripravoval na príchod niekoho, kto je oveľa väčší ako on. Aj ľuďom, ktorí ho pokladali za Mesiáša alebo aspoň za proroka, jasne hovoril: "Ja nie som Mesiáš, ani prorok. Ja som iba hlas, ktorý sa ozýva na púšti. Ja vás krstím vodou, ale po mne príde mocnejší, ktorému nie som hoden rozviazať remienky na obuv. Ten vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom." (Porov. Jn 1,19-27; Lk 3,15n; Mk 1,7n; Mt 3,11n.)

Jedného dňa sa prišiel dať pokrstiť aj ten, ktorému Ján pripravoval cestu. Bol to Ježiš z Nazareta. Ján ho nemal možnosť predtým poznať, ale pri stretnutí v Jordáne neklamne vycítil, že je to on. Preto ho najprv nechcel ani pokrstiť, ale na Ježišovo naliehanie ustúpil.

Ježiš o Jánovi veľmi pekné svedectvo: "Ked' Jánovi poslovia odišli, začal hovoriť zástupom o Jánovi: "Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu zmietanú vetrom? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka oblečeného do jemných šiat? Ved' tí, čo sa skvostne obliekajú a žijú v rozkošiach, bývajú v kráľovských domoch. Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka. Lebo to oňom je napísané: "Hľa, posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on pripraví cestu pred tebou." Hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nie je nik väčší ako Ján. Ale ten, kto je v Božom kráľovstve menší, je väčší ako on." (Lk 7,24-28) Niekoľko by hádam mohli pomysliť Kristove slová, ktoré ešte dodal: "Ale ten, kto je v Božom kráľovstve menší, je väčší ako on." (Lk 7,28 b)

Ján Krstiteľ bol predchodom Ježiša Krista nielen životom a hlásaním Božieho kráľovstva, ale aj svedectvom krvi. Vladár Herodes dal najprv Jánu uväzniť za to, že mu vycítal nezákonny vzťah s Herodiadou, manželkou svojho brata Filipa. Herodesovi zasahovali do živého Krstiteľove výčitky, ale uznal, že sú oprávnené;

(dokončenie zo str. 7)

S prácou diela sa začalo v roku 1980, ktoré je odkazom veriaceho človeka a obdivovateľa krás Slovenska.

Majstrovské dielo je 8,5 m dlhé, 2,5 m široké a 3 m vysoké. Spolu je tu rozmiestnených cca 300 postáv, z ktorých sa polovica pohybuje. Narodenie Krista, ktoré sa nachádza uprostred diela, je začlenené do obce Rajecká Lesná, ostatné postavičky sú rozmiestnené do všetkých regiónov, do všetkých pracovných činností, ktoré v minulosti ľudia vykonávali. Nájdeme tu hrad Devín, Bratislava, Trenčín, Orava, katedrály v Nitre, Trnave, Spišskej Kapitule, Košiciach a ďalšie. V pozadí sa týci Kriváň, jeden z tatranských štítov, ktorý je symbolom slovenskej krajiny.

Cičmany – sú známe najmä unikátnymi maľovanými drevenicami, ktoré nemajú v slovenskom ľudovom staviteľstve obdobu. Ornamentálna výzdoba domčekov sa vyvinula z ochranného náteru, najmä po veľkom požiari v roku 1921. Zachovaný súbor dreveníc na dolnom konci bol v roku 1977 vyhlásený za pamiatkovú rezerváciu. Prezreli sme si dva domčeky spolu s výkladom. Radenov dom – posledný zachovalý poschodový dom v obci. Takéto domy využívali rodiny, ktoré mohli mať aj tridsať členov. Tento dom prezentuje všetky životné etapy, zvyky, pracovné činnosti, zamestnania, obživu, či ľudiansku architektúru aj odevy a textil. Dom č. 42 alebo bývanie spoločníkov – predstavuje rozšírené bývanie spoločníkov viacerých samostatných rodín. Bolo to riešenie pre zlú ekonomickú situáciu daných rodín. Možno preto, že pršalo a neprialo nám až tak počasie, sme mali možnosť, aj keď nie dlho si vypočuť prekrásny zvuk fujára, nakoľko práve v sobotu sa tu konalo Celoslovenské stretnutie fujaristov. Ďakujeme.

Bojnice – čarokrásne mestečko. Aj keď pre nás bolo dosť uplakané, ale nám to nevadilo, bola to posledná zastávka nášho

preto sa uspokojil iba s Jánovým uväznením. Herodes sa Jána veľmi bál. Vedel, že je to muž spravodlivý a svätý, preto ho chránil. Keď ho počúval, býval vo veľkých rozpakoch, a predsa ho rád počúval. No nebola spokojná jeho konkubína Herodias, ktorá napokon dosiahla, že vladár dal Jána sťať.

"Vhodný deň nadišiel, ked' Herodes na svoje narodeniny usporiadal hostinu pre svojich veľmožov, vysokých dôstojníkov a popredných mužov Galiley. Ked' potom vošla dcéra tejto Herodiady a tancovala, zapáčila sa Herodesovi i spolustolujúcim. Kráľ povedal dievčine: "Žiadaj si odo mňa, čo chceš, a dám ti." A veľmi jej prisahal: "Dám ti všetko, čo si len zažiadaš, hoc aj polovicu svojho kráľovstva." Ona výšla a vravela svojej matke: "Čo si mám žiadať?" Atájaj povedala: "Hlavu Jána Krstiteľa." Hned' utekala dnu k ukráľovi a žiadala: "Chcem aby si mi hneď dal na mise hlavu Jána Krstiteľa." Kráľ sa zarmútil, ale pre prísahu a kvôli spolustolujúcim ju nechcel sklamat. Hned' poslal kata a rozkázal priniesť jeho hlavu. Ten odišiel, vo väzení ho stál, priniesol na mise jeho hlavu, odovzdal ju dievčaťu a dievča ju dalo svojej matke. Ked' sa to dopočuli jeho učenici, prišli, vzali jeho telo a uložili ho do hrobu". (Mk 6,21-29). Matúšovo evanjelium dodáva, že Krstiteľovi učenici išli oznámiť smrť svojho učiteľa Ježišovi. Ked' ten počul, čo sa stalo, utiahol sa s lodkou na pusté a osamelé miesto (Por. Mt 14,12n).

Takto sa od narodenia až po smrť spájal Jánov život so životom Ježiša Krista. A je správne, že si Cirkev v liturgii pripomína tak narodenie, ako aj smrť muža, ktorý je podľa Kristových slov najväčší medzi narodenými zo žien.

Atribúty: jahňa, palica, nádoba na krstenie, odev z ľavej kože
Sv. Ján Krstiteľ je patrónom: krajčírov, tkáčov, garbiarov, kožušníkov, farbiarov, sedlárov, hostinských, vinárov, debnárov, tesárov, architektov, murárov, kamenárov, pastierov, poľnohospodárov a iných.....

Zdroj: <http://www.zivotopisyvatych.sk/jan-krstitele/>; http://www.katolici.szm.com/ZIVOTOPISY/August/Smrt_Jana_Krstitele.html; https://www.biblia.sk/http://www.katolici.szm.com/ZIVOTOPISY/Jun/Jan_Krstitele.html

Jana Marcinekoveá

výletu. Kedže už tam viacerí boli, tak sme si mohli každý jeden z nás vybrať či pôjde do zámku, či do ZOO alebo len tak na prechádzku pod dáždikom, alebo na kávičku, koláčik.

Mesto Bojnice, nie sú známe len tým, že majú rozprávkový zámok, prekrásnu ZOO ale sú tu veľmi známe a stále sa rozrastajúce kúpele. Jednoducho povedané – Bojnice majú svoje čaro, čaro rozprávkové, za každého počasia. ☺

Čo povedať na záver – púť splnila všetky očakávania. Aj keď nám možno počasie nedovolilo úplne všetko, aj tak sme prežili požehnaný a prekrásny deň nášho farského spoločenstva. Chceme sa aj takto podakovať nášmu pánovi dekanovi za to, že sa o nás takto pekne stará a organizuje nám takéto krásne výlety a púte. Ďakujeme. ☺

Jana Marcinekoveá

Milión detí sa modlí ruženec

18. október – deň, keď sa na celom svete deti všetkých vekových kategórii modlia svätý ruženec za pokoj a jednotu vo svete. Na celej zemeguli je viac ako 40 krajín sužovaných prebiehajúcim ozbrojeným konfliktom, kde trpia a zomierajú aj deti. K takmer 70 krajinám vo svete, ktoré sa modlia ruženec, sa už niekolký krát pripája aj Slovensko.

Akcia „Detský ruženec“ vznikla v roku 2005 vo Venezuele a rozšírila sa do celého sveta. Iniciatíva dostala svoj názov a svoj cieľ od sv. pátra Pia, pretože organizátori dôverujú jeho výroku, ktorý znie: „*Ked' sa milión detí pomodlí ruženec, svet sa zmení.*“

Táto globálna iniciatíva je už tradične organizovaná pápežskou nadáciou ACN - Aid to the Church in Need (u nás známou aj ako Kirche in Not).

Jana Marcineková

Milí veriaci, je pekným zvykom modliť sa po prijatí Eucharistie modlitbu Duša Kristova. Keďže existuje viac verzií tejto modlitby, uvádzame jej aktuálny text, aby sme sa ju modlili rovnako.

Duša Kristova, posvät' ma.
Telo Kristovo, spas ma.
Krv Kristova, opoj ma.
Voda z boku Kristovho, obmy ma.
Umučenie Kristovo, posilni ma.
Ó, dobrý Ježišu, vyslyš ma.
Do svojich svätých rán skry ma.
Nedaj mi odlúčiť sa od teba.
Pred zlým nepriateľom chráň ma.
V hodine mojej smrti povolaj ma.
A daj mi prísť k tebe,
aby som t'a s tvojimi svätými chválil
na veky vekov. Amen.

VARÍME S MARTOU

Upršaná, pochmúrna, smutná, ale aj farebná, šťavnatá, bohatá – aj taká je jeseň.

Čas, keď sa košíky, misy, krčahy napĺňajú Božími darmi z tohtoročnej úrody. Všade červené jabĺčka, lahodné hrušky, bobule hrozna, praskujúce pod tlakom sladučkej šťavy, zamatovalohnedé gaštany a nepochybne aj zlatisté tekvice. Obdobie hojnosti, v ktorom ja radosť varí. A tak Vám v tomto číle ponúkame chutné jesenné menu – a ako ináč - na biblickú nôtu:

Jeleň na jablkách:

Potrebujueme:

- 800 g jelenieho mäsa z lopatky (pokojne použite aj hovädzie)
- 2 väčšie cibule
- 2 jablká
- 200 ml bieleho suchého vína
- 200 ml vývaru (kludne použite kocku)
- 1 PL horčice
- 1 vetvička tymianu a rozmarínu
- 50 ml extrapanenského olivového oleja
- sol'

Postup: Z oleja, byliniek a horčice si pripravíme marinádu, mäso nakrájame na kocky a vložíme do marinády. Marinujeme aspoň dva dni. Vo väčšej rajnici osmažíme do zlatista cibuľku, pokrájanú na drobno. Pridáme namarinované mäso, osolíme, podlejeme vínom a vývarom a prikryté dusíme približne dve hodiny. V polovici dusenia pridáme k másku ošúpané, na väčšie kúsky nakrájané jablká.

Ako prílohu si pripravíme hrianku so satarom (satar alebo ináč za'atar je zmes viacerých voňavých byliniek):

Hrianky so za'atarom:

Potrebujueme:

- 8 krajcov chleba
- 1 PL oregana
- ½ PL sezamových semienok
- ½ PL celej rasce
- ½ PL sumachu (možno sa vám toto

korenie podarí zohnať, ak nie nahradíte ho párem kvapkami citrónovej šťavy)
½ PL hrubozrnnej soli
1 strúčik cesnaku
4 PL extrapanenského olivového oleja

Postup: Koreniny a soľ rozdrvíme v mažiariku na jemnú zmes a zmiešame s olejom (satar). Krajce chlebíka na sucho opečieme, potrieme cesnakom a ochutíme satarom. K jeleniu másku a hriankam odporúčame aktuálne kvalitný červený burčiak.

Ako dezert ponúkame:

Pečené hokkaido s jablkami a medom:

Potrebujueme:

- 750 g tekvice hokkaido
- 3 jablká
- ½ kocky droždia
- 2 PL medu
- 40 g masla

Postup: Tekvicu ošúpeme, nakrájame na kocky, jablká aj so šupkou nakrájame na osminky, rozložíme na menší pliešok, vystlaný papierom na pečenie, polejeme medom rozmiešaným s roztočeným maslom. Pečieme 20 min. pri teplote 180 °C. Pečením vznikne z medu, masla a šťavy z jablk veľmi lahodný sirup.

⇒ Viete, čo je sumach? ⇌

... Korenina sumach sú plody sumachu garbiarskeho (*Rhus coronaria*). Divo rastie hlavne v Španielsku, Grécku, Turecku, kde sa ale aj cielene pestuje, lebo listy a mladé konáre obsahujú množstvo trieslovín. Z nich sa zomletím získava sivozelený prášok, ktorý sa využíva pri spracovaní koží. Odtiaľ pochádza aj jeho názov.

Z pomletých plodov sa získava korenie, ktoré je známe hlavne v zakavkazskej, libanonskej či arabskej kuchyni. Používajú ho na ochutnenie jedál z rýb, mletého mäsa, strukovín a ryže. Pridávajú ho aj do šalátov či do jogurtov. Hodí sa hlavne k mastným jedlám, lebo podporuje trávenie. Má kyslastú, mierne zvieravú, neostrú chuť bez vône. Využíva sa podobne ako citrónová šťava alebo ocot. Pridáva sa tiež do koreniacich zmesí, ako je napríklad karí alebo satar (za'atar), ako aj do zmesí proti kašľu a zápalom hrdla. U nás ho môžete kúpiť v biopredajniach alebo v e-shopoch.

Alena Perželová

:) PERLY NAŠICH DETÍ POČAS PIATKOVÝCH SV. OMŠÍ :)

„Kto bol iste v dnešnom evanjeliu?“

- Farmár.

„Na základe čoho uzdravuje Pán Ježiš? Má veľkú ...?“

- Slávu.
- Chorobu.
- Hlavu.

„Kto sedel na lavičke v príbehu?“

- Svätý Peter.

„Čo môžme robiť na jazere okrem kúpania?“

- Utopiť sa.

Rimavská Sobota – Zádiel – Jasov – Rožňava a späť

Letný mesiac august sme začali tak, ako sa na prázdninové obdobie patrí – výletom. Spolu s naším pánom kaplánom Stanislavom a mladými sme sa vybrali na východné Slovensko.

Prvou zastávkou bola Zádielska dolina, známa svojou špecifickou štruktúrou a nádherným prostredím. Po túre, ktorá mala spočiatku vychádzkové tempo sme sa dostali na planinu, skade bol nádherný výhľad na okolitú prírodu. Nasledoval strmý zostup a tak sme trochu zmorení „dotankovali“ sily a pobrali sa ďalej do Jasova, významného centra duchovného života. V súčasnosti tu pôsobí rehoľa Premonštrátov, na čele s miestnym opátom Ambrózom Martinom Štrbákom. Jasovskú kanóniu tvorí opátsky chrám sv. Jána Krstiteľa s príahlými budovami kláštora, veľká záhrada a jedna z najkrajších knižníc na Slovensku. Začali sme slávením sv. omše a potom nás celým komplexom sprevádzal miestny organista a sprievodca Jozef Vaško. Naša cesta pokračovala ďalej do Rožňavy, kde sme sa zastavili na fare a pozdravili p. farára Jozefa Markotána a p. kaplána Martina Bundu. Navštívili sme aj biskupský úrad, kde nám otec biskup Mons. Stanislav Stolárik udelil svoje požehnanie.

Každému, kto túto trasu (alebo aspoň jej časť) neabsolvoval, vrelo odporúčam, aby si tieto zážitky našej krajiny išiel pozrieť. ☺

Po krátkom osviežení sme sa plní zážitkov, ktoré obohatili našu dušu, nášho ducha i naše telo vrátili domov a dlho žili zo strávených chvíľ.

Jozef Gödri

MAĽOVANKA

Máme mesiac október, mesiac, v ktorom si zvlášť uctievame Panu Máriu a modlíme sa ruženec.

Takýto obrázok ruženca si môžete vyfarbiť podľa vlastných predstáv. ☺

Terezka Haninčíková

TÁBOR S NAŠIMI DEŤMI

Znova sa nám podarilo zorganizovať letný tábor. Prípravy boli sprevádzané nadšením, pretože sa nám dostávalo „do uší“, že deti sa tešia. My s Katkou sme sa tešili tiež, no mali sme aj obavy, pretože sme išli na rovnaké miesto ako pred rokom.

Rozdelili sme si úlohy a zorganizovali všetko potrebné: nakúpiť stravu, pomôcky potrebné na hry, vymysliť hry a hlavne program. Času na prípravy nebolo veľa, pretože dátum tábora bol druhý prázdninový týždeň.

Počasie nám vyšlo, hoci sa nám, okrem snehu, predvedlo v plnej paráde. Aj tak sa nám však podarilo realizovať všetko, čo sme s deťmi chceli zažiť: výlet do Divína (hrad aj múzeum), kúpanie (neviem, čo by bolo s nami, Katka, keby toto nebolo :D), túra - skôr prechádzka na Osušie, opekačka, naháňačka, spev, športový deň... Každý deň sa nám podarilo na hodinku stísiť deti a to vďaka tomu, že pán dekan nám odslúžil svätú omšu, prihovoril sa nám aj deťom, usmernil a poradil. Nemajte obavy, deti toto stíseňie rýchlo dobehli :-D.

Pre mňa sú najväčšou motiváciou slová jedného chlapca, ktorý sa vyjadril, že „v tomto tábore sú najdôležitejšie vzťahy“. Áno, najdôležitejšie bolo, aby deti zažili veselé a dobré spoločenstvo. Myslím, že sa nám to podarilo a mohly nám k tomu ani teraz nechýbali.

Vladimíra Haninčíková

Výlet na Šomošku

Začiatkom septembra sme uskutočnili výlet na Šomošku. Výlet začínal pod názvom „Výlet rodín“, no v podstate sme počas pekného a slnečného dňa vytvorili jednu veľkú rodinu. Najstarší člen tejto rodiny mal 70 rokov a najmladšími boli 4-ročné deti.

Stretli sme sa ráno pred budovou našej fary a vyrazili sme. Prvá zastávka bola vo Fiľakove, kde nám pán kaplán odslúžil svätú omšu vo františkánskom kostole Nanebovzatia Panny Márie. Po nej sme sa pohli ďalej, na Šomošku. Hrad je zrúcanina hradu obce Šiatorská Bukovinka v okrese Lučenec, v bezprostrednej blízkosti slovensko-maďarskej štátnej hranice.

Tento výlet nám ponúkol napríklad: vytvoriť spoločenstvo, porozprávať sa o radostach aj starostach, poradiť si navzájom, načerpať sily v krásnej prírode a poznávať v nej Boha.

Vladimíra Haninčíková

ZO ŽIVOTA NAŠEJ FARNOSTI

Farský deň sa niesol aj v tomto roku v radostnom duchu, keď sme sa streli ako farská rodina najprv na odpustovej slávnosti v chráme a potom na dvore ZUŠ, kde sme sa spoločne zabavili, porozprávali a načerpali nové sily do nastávajúcich dní. Nechybalo občerstvenie, pri ktorom bol stále dlhý rad, ale aj živá hudba, dobrá nálada, množstvo pečených aj nepečených dobrot a atrakcie pre deti.

V rámci odpustovej slávnosti mučeníckej smrti sv. Jána Krstiteľa sme mali aj požehnanie motorových i nemotorových vozidiel.

Náš nový anjel, umiestnený na organe, z dielne reštaurátora Jána Macha.

Farský letný tábor ... užitočne vyplnil čas, priniesol mnoho krásnych zážitkov, vytvoril nové a utužil staré priateľstvá.

Namaľovali sme dvere aj mreže na kaplnie na cintoríne.

Aj členovia nášho chrámového zboru Radostné srdcia sa zapojili do liturgickej služby na Zasvätení diecézy v Rožňave 14. októbra 2017.

Skrášlili sme kríž smerom na Vinicu a vďaka príčinieniu jednej farskej rodiny.

Ak máte aj vy nejaké fotky z diania v našej farnosti, budeme radi, ak sa s nimi podelíte a zašlete na mailovú adresu: casopishlassrdca@gmail.com

FARSKÉ OZNAMY

1. november 2017 sv. omše:

08.00 hod. v maď. jazyku

10.30 hod. v slov. jazyku, priamy prenos do televízie

17.00 hod. v slov. jazyku

Pobožnosť na cintoríne v kaplnke za duše v očistci o 15.00 hod. dvojjazyčne.

2. november 2017 sv. omše:

- vo farskom kostole ako v pracovný deň

- na cintoríne v kaplnke o 15:00 h dvojjazyčná

Čo sú odpustky?

Počas roka máme niekoľko príležitostí, kedy môžeme získať tzv. úplné (plnomocné) odpustky. Čo sú odpustky, nám hovorí Katechizmus Katolíckej Cirkvi v bodoch 1471-1479. V skratke: tým, že človek spácha hriech, pripíše sa mu vina, ale aj následok za ňu, teda trest. Ak sme spáchali ľahký hriech (vedome, dobrovoľne a vo väčnej veci), zaslúžime si zaň večný trest (peklo). Ak sme spáchali ľahký hriech, zaslúžime si časný trest (očistec). Boh vo svojom nekonečnom milosrdenstve nám dáva možnosť odpuštenia hriechov vo sviatosti zmierenia. No aj vtedy, keď sa nám odpustí hriech, následok (teda trest) zostáva. Síce nie večný (v pekle), ten sa odpúšťa spolu s hriechmi, ale časný (v očistci) zostáva. Ak chceme, aby sa nám odpustili aj časné tresty, na to slúžia odpustky.

Odpustky v prospech zosnulých

1. Veriaci, ktorý v deň Spomienky na všetkých zosnulých nábožne navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci.

Okrem tohto odpuškového úkonu sa žiada splniť tri podmienky: sv. spoved' (krátko predtým alebo potom), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň) a modlitba na úmysel Sv. Otca (stačí Otče náš, Zdravas, Sláva). Okrem toho ako vo všeobecnosti treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, aj k všednému. Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa až do polnoci určeného dňa.

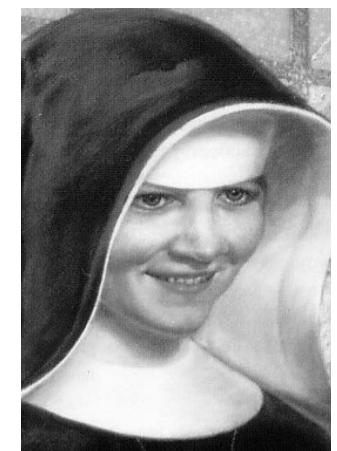
2. Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a aspoň myšľou sa pomodli za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1. do 8. novembra. Treba splniť aj ďalšie podmienky. Jedna sv. spoved' však stačí na všetky odpustky.

Duchovné „vychytávky“ z obchodu ZDENKA

Slovensko má ďalšieho blahoslaveného. Pri Kostole Svätej rodiny v Bratislave – Petržalke 30. septembra 2017 blahorečil J. Em. Angelo kardinál Amato SDB v mene pápeža Františka rímskokatolíckeho kňaza, saleziána Titusa Zemana.

O samotnom podujatí sa osobitne dočítate na inom mieste aktuálneho vydania HS. Ak sa však chcete dozvedieť viac o samotnom živote blahoslaveného, v obchode Zdenka nájdete tituly, ktoré vám priblížia život slovenského mučeníka 20. storočia, zistíte, kto sa skrýval za číslom A024858 – číslom, ktoré označovalo Titusa Zemana počas neľudského väznenia a mučenia.

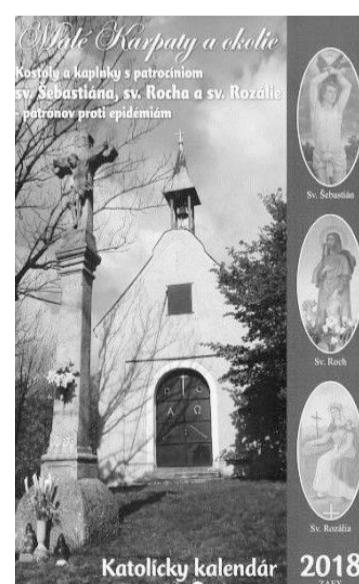
Len pre informáciu – Svätý Otec stanovil deň liturgickej spomienky blahoslaveného Titusa na 8. január.

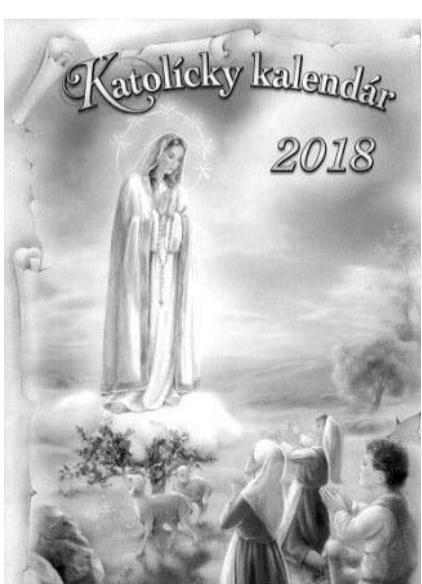
ČEREŠNIČKA NA TORTE

Beží jeseň, ktorá sa veľmi rýchlo prehupne do zimy a ani sa nenazdáme, privítame Nový rok. Je preto vhodný čas na obstaranie Katolíckeho kalendára na rok 2018 – výber v našom obchode je naozaj veľký, nájdete nástenné i stolové, v slovenskom i maďarskom jazyku, pre dospelých, pre deti, s rôznym tematickým zameraním:

Alena Perželová

OTVÁRACIE HODINY:	
PONDELOK:	09:00 - 13:00
UTOROK:	09:00 - 17:00
STREDA:	09:00 - 13:00
ŠTVRTOK:	09:00 - 17:00
PIATOK:	09:00 - 13:00
SOBOTA:	ZATVORENÉ
NEDEĽA:	ZATVORENÉ

HLAS SRDCA štvrtročník rímskokatolíckej farnosti Rimavská Sobota. Vydáva rímskokatolícka cirkev farnosť Rimavská Sobota. Adresa: Hlavné námestie 29, 97901 Rimavská Sobota. Kontakt: 0475631031, email: casopishlassrdca@gmail.com, Recenzoval: Rastislav Polák. Redakčná rada; šéfredaktorka: Alena Perželová, členovia - Rastislav Polák, Stanislav Andrek, Jozef Koronczi, Vladimíra Haninčíková, Terézia Haninčíková, Janka Marcineková, Zuzana Gödriová, Jozef Gödri.

Web: www.rimavskasobota.fara.sk